

Povodom pokrenutog postupka eSavjetovanja pravobraniteljica za osobe s invaliditetom u siječnju 2017. uputila je mišljenje na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama **Zakona o socijalnoj skrbi**, s konačnim prijedlogom zakona.

U općenitim primjedbama, pravobraniteljica za osobe s invaliditetom navela je kako već duže vrijeme ukazuje na nužnost kompleksnije izmjene Zakona o socijalnoj skrbi u dijelu odredbi koje se odnose na osobe s invaliditetom, radi njegovog usklađivanja s odredbama Konvencije o pravima osoba s invaliditetom:

- Osobna invalidnina
- Doplatak za pomoć i njegu
- Status roditelja njegovatelja
- Zajamčena minimalna naknada
- Potpore obrazovanju – prijevoz djece s teškoćama u razvoju i dr.

Prvenstveno smo željeli istaknuti kako bi glavni cilj uređenja prava osoba s invaliditetom bio razdvajanje statusnih od socijalnih naknada, što Ministarstvo treba imati u vidu prilikom uređenja svih prava iz Zakona o socijalnoj skrbi.

Detaljnije prijedloge Ureda pravobraniteljice za izmjenu Zakona o socijalnoj skrbi istaknut ćemo u trenutku sveobuhvatnije izmjene Zakona o socijalnoj skrbi.

Vezano uz prijedloge navedene u Nacrtu prijedloga izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi iz siječnja 2017., u čl. 5 predložili smo ponovo razmotriti opravdanost, odnosno racionalnost osnivanja Jedinog centra za novčane naknade u uredima državne uprave, u kontekstu organizacijskih i administrativnih zahtjeva, kao i suradnje sa centrima za socijalnu skrb. Smatramo da veliki broj zakonskih uvjeta za ostvarivanje zajamčene minimalne naknade nije moguće utvrditi samo podacima iz službenih evidencija, nego je potreban detaljniji uvidu osobne i obiteljske prilike potencijalnog korisnika naknade. Ukoliko će uredi državne uprave u cijelosti preuzeti posao utvrđivanja uvjeta za ostvarivanje ovog prava može se očekivati rasterećenje centara za socijalnu skrb. Međutim, ukoliko će uredi državne uprave trebati suradnju, odnosno pomoć centara radi utvrđivanja činjenica odlučujućih za ostvarivanje ovih prava, doći će do stvaranja paralelnih sustava koji u konačnici ne samo da neće biti racionalni nego će izazvati dodatne troškove te neće dovesti do stvarnog rasterećenja centara za socijalnu skrb.

Informatičko povezivanje kojem se teži (Program e-Hrvatska) trebalo bi osigurati jedinstveno praćenje korisnika i ostvarivanje njihovih prava u svim sustavima. Time bi se omogućilo sprečavanje mogućih zlouporaba i osiguralo planiranje javnih politika u socijalnoj zaštiti te i u tom kontekstu treba propitati potrebu osnivanja JCN. U slučaju da se ipak odluči za njegovo osnivanje, preporučili smo unaprijed, odnosno prije osnivanja centra planirati organizaciju rada i administrativne procese u JCN kao i centrima za socijalnu skrb, radi izbjegavanja stvaranja paralelnih sustava.